

Itinatatag ng Roma ang Pangitain - Bilang Una

Isang Sariling Pagpapakahulugan

Jeff Pippenger

2024-06-28

At sa mga panahong iyon, marami ang titindig laban sa hari sa timugan; gayon din, ang mga mandarambong mula sa iyong bayan ay magpapakataas upang itatag ang pangitain; ngunit sila'y mabubuwal. Daniel 11:14.

Ang salitang "doktrina" sa konteksto ng Kristiyanismo ay kumakatawan sa mga itinatag na katotohanan ng Bibliya. Iba't ibang organisasyong nagpapakilalang Kristiyano ay nagtataglay ng sari-sariling kalipunan ng kanilang tinutukoy bilang mga doktrinang biblikal, ngunit iisa lamang ang Katotohanan. Ang pagkakaiba sa pagitan ng "ganap na katotohanan" at "pluralismo" ay isang paksa na wala sa saklaw ng ating pagsasaalang-alang sa yugtong ito.

Kaya't sinabi sa kaniya ni Pilato, Kung gayo'y ikaw ba'y hari? Sumagot si Jesus, Ikaw ang nagsasabi na ako'y hari. Sa layuning ito ako'y ipinanganak, at dahil dito pumarito ako sa sanlibutan, upang magpatotoo sa katotohanan. Ang bawat nasa katotohanan ay nakikinig sa aking tinig. Sinabi sa kaniya ni Pilato, Ano ang katotohanan? At nang masabi niya ito, muli siyang lumabas patungo sa mga Judio, at sinabi sa kanila, Wala akong nasusumpungang anumang sala sa kaniya. Juan 18:37, 38.

Ang katotohanan ay Salita ng Diyos; ito ang Kanyang tinig at ito ay si Cristo mismo.

Dapat nating malaman sa ating sarili kung ano ang bumubuo sa Kristiyanismo, kung ano ang katotohanan, kung ano ang pananampalatayang ating tinanggap, kung anu-ano ang mga alituntunin ng Bibliya—ang mga alituntuning ibinigay sa atin ng pinakamataas na Awtoridad. Marami ang sumasampalataya nang walang katuwirang mapagbatayan ng kanilang pananalig, nang walang sapat na katibayan hinggil sa katotohanan ng usapin. Kapag may iniharap na isang kaisipan na umaayon sa sarili nilang mga paunang palagay, agad nila itong tinatanggap. Hindi sila nangangatwiran mula sa sanhi patungo sa bunga, ang kanilang pananampalataya ay walang tunay na saligan, at sa panahon ng pagsubok ay matutuklasan nila na nagtayo sila sa ibabaw ng buhangin.

Ang sinumang nakukuntento sa kanyang sariling kasalukuyang di-ganap na kaalaman sa mga Kasulatan, na inaaring sapat na para sa kanyang kaligtasan, ay nagpapahinga sa isang nakamamatay na panlilinlang. Marami ang hindi lubos na nasasangkapan ng mga pangangatwirang maka-Kasulatan upang makilala ang kamalian, at hatulan ang lahat ng tradisyon at pamahiing ipinagbabalatkayo bilang katotohanan. Ipinasok ni Satanas ang sarili niyang mga kaisipan sa pagsamba sa Diyos, upang pasamain ang kapayakan ng ebanghelyo ni Cristo. Marami sa mga nag-aangking naniniwala sa kasalukuyang katotohanan ang hindi nakaalam kung ano ang bumubuo sa pananampalatayang minsang ibinigay sa mga banal—si Cristo sa inyo, ang pag-asa ng kaluwalhatian. Inaakala nilang ipinagtatanggol nila ang mga dating palatandaan, ngunit sila'y maligamgam at walang malasakit. Hindi nila nalalaman kung

paano ihabi sa kanilang karanasan, at tunay na taglayin, ang birtud ng pag-ibig at pananampalataya. Hindi sila masusing mga mag-aaral ng Bibliya, kundi tamad at pabaya. Kapag naglitawan ang mga pagkakaiba ng opinyon hinggil sa mga talata ng Kasulatan, yaong mga hindi nag-aral nang may layunin at hindi tiyak kung ano ang kanilang pinaniniwalaan ay humihiwalay sa katotohanan. Dapat nating itanim sa lahat ang pangangailangan ng masakap na pagsisiyasat sa banal na katotohanan, upang malaman nila na talagang nalalaman nila kung ano ang katotohanan. May ilan na nag-aangkin ng malaking kaalaman, at nasisiyahan sa kanilang kalagayan, gayong wala naman silang higit na sigasig para sa gawain, ni masidhing pag-ibig sa Diyos at sa mga kaluluwang ipinagkamatayan ni Cristo, na para bang hindi pa nila kailanman nakilala ang Diyos. Hindi nila binabasa ang Bibliya upang ang utak ng buto at katabaan nito'y ariin para sa kanilang sariling mga kaluluwa. Hindi nila nadarama na iyon ang tinig ng Diyos na nangungusap sa kanila. Ngunit, kung ibig nating maunawaan ang daan ng kaligtasan, kung ibig nating makita ang mga sinag ng Araw ng katuwiran, marapat nating pag-aralan ang mga Kasulatan nang may layunin, sapagkat ang mga pangako at mga propesiya ng Bibliya ay nagbubuhos ng malinaw na sinag ng kaluwalhatian sa banal na panukala ng pagtubos, na ang mga dakilang katotohanang ito'y hindi malinaw na nauunawaan. *The 1888 Materials*, 403.

Kinakailangan nating malaman kung ano ang mga doktrinang iyon, at kung paano ipahayag, patunayan, at ipagtanggol ang mga katotohanang iyon.

Sa ngayon, sa ating palagay, tila hindi maaaring may sinumang dapat tumindig na nag-iisa; ngunit kung kailanman ay nagsalita ang Diyos sa pamamagitan ko, darating ang panahon na tayo'y ihaharap sa mga konseho at sa harap ng mga libu-libo alang-alang sa kaniyang pangalan, at bawat isa ay kailangang magbigay ng kadahilanan ng kaniyang pananampalataya. Kung magkagayo'y darating ang pinakamatinding pagpuna sa bawat paninindigang tinayuan alang-alang sa katotohanan. Kaya kailangan nating pag-aralan ang salita ng Diyos, upang malaman natin kung bakit natin pinaniniwalaan ang mga doktrinang ating ipinagtatanggol. Dapat nating saliksikin nang kritikal ang mga buhay na orakulo ni Jehova. *Review and Herald*, Disyembre 18, 1888.

Upang maiharap sa “libu-libo,” malinaw na ang ilan sa mga tagapagtanggol ng katotohanan sa mga huling araw ay mapipilitang ipagtanggol ang katotohanan sa pamamagitan ng isang midyum gaya ng telebisyon o ng pagsasahimpapawid sa web. Paano pa masasaksihan ng libu-libo ang patotoong ibinibigay ng isandaan at apatnapu't apat na libo? Ang mga doktrinang ating ipinagtataguyod ang tumutukoy sa saligan ng ating pananampalataya.

“Ang mga kasapi ng iglesia ay susubukin at patutunayan nang isa-isa. Ilalagay sila sa mga kalagayang kung saan mapipilitan silang magpatotoo sa katotohanan. Marami ang tatawaging magsalita sa harap ng mga konseho at sa mga hukuman ng katarungan, marahil nang hiwa-hiwalay at mag-isa. Ang karanasang makatutulong sana sa kanila sa ganitong kagipitan ay napabayaan nilang matamo, at ang kanilang mga kaluluwa ay pinapasan ng pagsisisi dahil sa mga nasayang na pagkakataon at mga pribilehiyong napabayaan.” *Testimonies*, tomo 5, 463.

Ang Salita ng Diyos ay hindi nabibigo kailanman; kaya, kung tayo'y mabibilang sa isandaan at apatnapu't apat na libo, dapat nating malaman kung ano ang ating pinaniniwalaan batay sa

nasusulat sa Salita ng Diyos. Bago dumating ang panahon ng pagsubok kung kailan ang bayan ng Diyos ay mapipilitang ipaliwanag ang mga doktrinang kanilang pinaniniwalaan, pinahihintulutan ng Diyos na maipasok ang mga kamalian upang mapilit ang Kanyang bayan na saliksikin nang mapanuri ang Kanyang Salita.

Ang katotohanang walang kontrobersiya o pagkakagulo sa hanay ng bayan ng Diyos ay hindi dapat ituring na konklusibong katibayan na mahigpit nilang pinanghahawakan ang wastong doktrina. May dahilan upang mangamba na maaaring hindi nila malinaw na nakikilatis ang pagkakaiba ng katotohanan at kamalian. Kapag walang mga bagong katanungan na pinasisimula ng pagsisiyasat sa Kasulatan, kapag walang pagkakaiba ng opinyon na lumilitaw na magtutulak sa mga tao na magsaliksik sa Bibliya sa kanilang sarili upang matiyak na taglay nila ang katotohanan, marami ngayon, gaya noong sinaunang panahon, ang mananangan sa tradisyon at sasamba sa hindi nila nalalaman.

Ipinakita sa akin na marami sa mga nag-aangking may kaalaman sa kasalukuyang katotohanan ay hindi nalalaman kung ano ang kanilang pinaniniwalaan. Hindi nila nauunawaan ang mga katibayan ng kanilang pananampalataya. Wala silang wastong pagpapahalaga sa gawaing ukol sa kasalukuyang panahon. Kapag dumating ang panahon ng pagsubok, may mga taong ngayo'y nangangaral sa iba na, sa pagsisiyasat sa mga posisyong kanilang pinanghahawakan, ay matutuklasang maraming bagay na hindi nila mabibigyan ng kasiya-siyang dahilan. Hanggang sa masubok sila sa gayong paraan, hindi nila nababatid ang kanilang malaking kamangmangan. At marami sa iglesia ang ipinapalagay na nauunawaan nila ang kanilang pinaniniwalaan; ngunit, hangga't hindi sumisibol ang pagtatalo, hindi nila nalalaman ang kanilang sariling kahinaan. Kapag nahiwalay sila sa mga kapananampalataya at napilitang tumindig nang mag-isa upang ipaliwanag ang kanilang paniniwala, magugulat sila nang makita nilang kung gaano kagulo ang kanilang mga kaisipan hinggil sa kanilang tinanggap bilang katotohanan. Tiyak na nagkaroon sa gitna natin ng pagtalikod sa Diyos na buhay at paglingon sa mga tao, na ipinapalit ang karunungan pantao sa banal na karunungan.

Pukawin ng Diyos ang Kaniyang bayan; kung mabigo ang ibang mga paraan, papasok sa gitna nila ang mga heresya, na magsasala sa kanila, ihihiwalay ang ipa sa trigo. Tinatawag ng Panginoon ang lahat ng nananampalataya sa Kaniyang salita na magising mula sa pagkakatulog. Dumating na ang mahalagang liwanag, angkop sa panahong ito. Ito ay katotohanang biblikal, na naglalahad ng mga panganib na nasa mismong harapan natin. Ang liwanag na ito ay nararapat na maghatid sa atin sa masikhay na pag-aaral ng Kasulatan at sa lubhang masusing pagsusuri ng mga paninindigang ating pinanghahawakan. Ibig ng Diyos na ang lahat ng mga implikasyon at mga paninindigan ng katotohanan ay saliksikin nang lubusan at matiyaga, kalakip ang panalangin at pag-aayuno. Huwag magpakasiya ang mga mananampalataya sa mga haka-haka at malabong mga kaisipan tungkol sa kung ano ang bumubuo sa katotohanan. Ang kanilang pananampalataya ay dapat na matibay na nakasalig sa Salita ng Diyos, upang kapag dumating ang panahon ng pagsubok at iharap sila sa mga kapulungan upang sumagot ukol sa kanilang pananampalataya, sila'y makapagbigay ng dahilan ng pag-asang nasa kanila, na may kaamuan at takot.

Pukawin, pukawin, pukawin. Ang mga paksang iniharap natin sa sanlibutan ay dapat maging buhay na realidad sa atin. Mahalaga na, sa pagtatanggol ng mga doktrinang itinuturing nating mga saligang artikulo ng pananampalataya, ay huwag nating pahintulutan ang ating mga sarili na gumamit ng mga pangangatwirang hindi ganap na matibay at wasto. Maaaring sapat ang mga ito upang mapatahimik ang isang sumasalungat, ngunit hindi nila pinarangalan ang katotohanan. Dapat nating iharap ang matitibay na pangangatwiran, na hindi lamang makapatahimik sa ating mga katunggali, kundi makatatagal din sa pinakamahigpit at pinakamasusing pagsusuri. Sa mga nagsanay ng sarili bilang mga debatista ay may malaking panganib na hindi nila hahawakan ang Salita ng Diyos nang makatarungan. Sa pakikiharap sa isang katunggali, dapat nating maging taimtim na pagsisikap na iharap ang mga paksa sa paraang makapagpukaw ng paninindigan sa kaniyang isipan, sa halip na hangarin lamang na magbigay ng kumpiyansa sa mananampalataya.

Anumang maging kaunlaran ng tao sa katalinuhan, huwag niya, kahit isang saglit, isipin na hindi na kailangan ang masusi at walang patid na pagsasaliksik sa Banal na Kasulatan para sa higit na liwanag. Bilang isang sambayanan, tayo ay tinatawag, bawat isa sa atin, na maging mga mag-aaral ng propesiya. Dapat tayong maging mapagbantay nang buong kasigasigan upang makilala natin ang alinmang sinag ng liwanag na iharap ng Diyos sa atin. Dapat nating sagapin ang mga unang kislap ng katotohanan; at sa mapanalanging pag-aaral ay maaaring makamtan ang mas malinaw na liwanag, na maiharap sa iba. Testimonies, tomo 5, 708.

Ang mga "mag-aaral ng propesiya" na sa bandang huli ay bubuo ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay "isa-isang susubukin at mapatutunayan," bago ang kanilang paghaharap sa mga kapangyarihang makalupa na magdudulot ng nalalapit na krisis ng batas sa Linggo at pag-uusig. Ang mga tapat ay unang "gigisingin" ng Diyos. Ang mga natutulog na dalaga ay "gigisingin" mula sa pagkatulog na kanilang napasukan sa panahon ng paghihintay. Kung hindi sila magigising sa pamamagitan ng mensaheng iniharap ng Diyos sa pamamagitan ng mga artikulong inilabas mula pa noong Hulyo 2023, kung gayon pahihintulutan ng Diyos ang mga "heresy" na "pumasok sa gitna nila" na tatapusin ang paghihiwalay ng trigo at mga panirang-damo sa pamamagitan ng isang proseso ng pagsasala. Tayo ngayon ay nasa prosesong iyon ng pagsasala.

May tatlong pagpipilian na bukas para sa mga sumusubaybay sa kontrobersiya hinggil sa wastong pagkakakilanlan ng Makabagong Roma. Una, na ang Estados Unidos ang Makabagong Roma; ikalawa, na ang kapapahan ang Makabagong Roma; at ikatlo, na parehong mali ang dalawang naunang posisyon at isa pang kapangyarihan ang kinakatawan ng mga mandarambong ng bayan ni Daniel, na nagpapakataas sa kanilang sarili, bumabagsak, at itinatag ang pangitain sa talatang labing-apat ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel.

Ipinaninindigan ko na ang hindi pagkakasundo hinggil sa kung ang Makabagong Roma ba ay ang kapangyarihan ng Papasiya o ang Estados Unidos ay pinahintulutang maipasok sa kilusang ito upang pilitin ang Kanyang bayan na pag-aralan ang Kanyang salitang propetiko. Ipinangyari ng Diyos ang kontrobersiyang ito bilang isang pagpapahayag ng Kanyang awa. Ipinaninindigan ko na ang hindi pagkakasundo ay higit na may kinalaman sa paghahanda ng Kanyang bayan para sa nalalapit na krisis kaysa sa simpleng pagtukoy kung sino ang tama at sino ang mali hinggil sa

Makabagong Roma. Ang hindi pagkakasundo ay pinahintulutan at binalangkas ng Diyos upang ipakita, sa sinumang nagnanais na makakita, na ang kanilang sariling personal na pag-unawa sa Kanyang salitang propetiko ay hindi ganap o hindi wasto. Samakatuwid, ang kontrobersiyang ito ay patunay ng awa ng Diyos.

Ang kontrobersiya ay hindi lamang sumasangkot sa pagtukoy kung alin ang kapangyarihang kinakatawan ng mga mandarambong ng iyong bayan, kundi pati kung ang metodolohiyang “line upon line” na iginigiit na pinanghahawakan ng kapwa panig ng kontrobersiya ay wastong naiaangkop. Ang mga tuntuning propetiko na kaugnay ng metodolohiyang “line upon line” ay kinapapalooban ng mga natatanging prinsipyong propetiko na magiging bahagi ng proseso ng pagliliglig ng trigo at mga panirang-damo. Tatlong elemento ng metodolohiyang “line upon line” na iginigiit kong hindi nauunawaan nang wasto sa kasalukuyang kontrobersiya ay si Cristo bilang ang Katotohanan, si Cristo bilang ang Alfa at Omega, at ang tatluhang aplikasyon ng propesiya.

Sa huli, yaong mga nananangan sa maling pagkaunawa sa talatang labing-apat ng Daniel labing-isa ay matutuklasang nakabatay ang kanilang doktrinal na paninindigan sa sariling pagpapaliwanag.

Taglay din natin ang lalong matibay na salita ng propesiya; at mabuti ang inyong gawin na ito’y inyong pagtuunan ng pansin, na gaya ng isang ilaw na nagliliwanag sa isang dakong madilim, hanggang sa magbukang-liwayway ang araw at sumikat ang tala sa umaga sa inyong mga puso; una sa lahat, nalalaman ninyo ito: na walang propesiya ng Kasulatan na nagmumula sa sariling pagpapakahulugan. Sapagkat ang propesiya ay hindi dumating noong una sa kalooban ng tao, kundi ang mga banal na tao ng Diyos ay nagsalita habang sila’y pinakikilos ng Espiritu Santo. 2 Pedro 1:19-21.

Sa kontrobersiya hinggil sa talatang ika-labing-apat, isang halimbawa ng aking nauunawaang “sariling pagpapaliwanag” ay matatagpuan sa The Great Controversy.

“Yamang ang Sabat ay naging natatanging punto ng pagtatalo sa buong Kristiyanidad, at ang mga relihiyoso at sekular na awtoridad ay nagsanib upang ipatupad ang pagpangingilin ng Linggo, ang patuloy na pagtanggap ng isang maliit na minority na magpaubaya sa hinihingi ng karamihan ay gagawing sila’y mga layon ng pandaigdigang pagkasuklam at pagsumpa. Igiit na ang kakaunti na naninindigan laban sa isang institusyon ng iglesia at isang batas ng estado ay hindi dapat pahintulutan; na mas mabuti para sa kanila na magdusa kaysa mahulog ang buong mga bansa sa kaguluhan at kawalang-batas. Ang gayunding pangangatwiran, maraming siglo na ang nakalipas, ay iniharap laban kay Cristo ng mga ‘pinuno ng bayan.’ ‘Makabubuti sa atin,’ wika ng tusong Caiaphas, ‘na isang tao ang mamatay dahil sa bayan, at huwag malipol ang buong bansa.’ Juan 11:50. Ang pangangatwirang ito ay lilitaw na mapagpasya; at sa wakas ay ilalabas ang isang dekreto laban sa mga nagpapabanal sa Sabat ng ikaapat na utos, na tinutuligsa sila bilang karapat-dapat sa pinakamabigat na parusa at nagbibigay sa mga tao ng kalayaan, pagkaraan ng isang takdang panahon, na kitlin ang kanilang buhay. Ang Romanismo sa Lumang Daigdig at ang tumalikod na Protestantismo sa Bagong Daigdig ay susunod sa isang kahalintulad na landas laban sa mga iginagalang ang lahat ng banal na utos.” The Great Controversy, 615.

Ang “Christendom” ay kumakatawan sa pandaigdigang sambayanan ng mga Kristiyano o sa kolektibong katawan ng mga bansa at kultura na may mayoryang Kristiyano. Madalas gamitin ang katawagang ito upang tumukoy sa mga bahagi ng daigdig kung saan ang Kristiyanismo ang nangingibabaw na relihiyon at malaki ang impluwensiya nito sa kultura, mga batas, at mga pamantayang panlipunan. Sinasaklaw ng “Christendom” ang pandaigdigang lawak ng Kristiyanismo hinggil sa mga tagasunod nito, sa impluwensiyang pangkultura, at sa kahalagahang pangkasaysayan. Kung hindi aalisin ang mga pag-uulit na umiiral sa Ellen White CD-ROM, ang salitang “Christendom” ay lumilitaw nang isang daan at pitumpu’t anim na beses. Heograpikong kinikilala ni Sister White na sa pangkalahatan ang “Christendom” ay kumakatawan sa Europa at sa mga Amerika. Sa konteksto ni Sister White, ang Europa ay tinutukoy bilang ang Lumang Daigdig at ang mga Amerika naman ang Bagong Daigdig.

Ngunit ang hayop na may mga sungay na gaya ng sa kordero ay nakitang “umaahon mula sa lupa.” Sa halip na pabagsakin ang ibang mga kapangyarihan upang maitaguyod ang sarili, ang bansang sa gayo’y kinakatawan ay dapat sumibol sa isang teritoryong dating walang sinasakop at lumago nang unti-unti at mapayapa. Kung gayon, hindi ito maaaring sumibol sa gitna ng siksik at naglalaban-labang mga bansa ng Lumang Daigdig—yaong nag-aalimpuyong dagat ng “mga bayan, at mga karamihan, at mga bansa, at mga wika.” Dapat itong hanapin sa Kontinenteng Kanluranin.

"Aling bansa sa Bagong Daigdig ang noong 1798 ay umaangat sa kapangyarihan, nangangako ng lakas at kadakilaan, at umaakit ng pansin ng sanlibutan? Ang paglalapat ng sagisag ay hindi nagtutulot ng anumang pag-aalinlangan. Isang bansa, at iisa lamang, ang tumutugon sa mga pagtutukoy ng hulang ito; itinuturo nito nang walang alinlangan ang Estados Unidos ng Amerika.' The Great Controversy, 441."

Ang huling pangungusap sa talatang ating sinusuri ay ginamit upang ipahiwatig na ang “Romanismo sa Lumang Daigdig at apostatang Protestantismo sa Bagong Daigdig” ay tumutukoy sa “Romanismo ng Lumang Daigdig” bilang ang kapapahan noong Madilim na Panahon, at ang Estados Unidos (apostatang Protestantismo) bilang Makabagong Roma, na kinakatawan ng pariralang “apostatang Protestantismo sa Bagong Daigdig.” Ang “Luma” ay itinatakda bilang nagdaang kasaysayan, at ang “Bago” ay itinatakda bilang makabago o kasalukuyang kasaysayan. Ang gayong aplikasyon ay binabaluktot ang naitatag na pagkaunawa ni Kapatid na White hinggil sa kapuwa Kristiyanidad at sa Lumang at Bagong Daigdig.

Yaong mga nag-aangkop sa pangungusap sa konteksto ng nakaraan at hinaharap na kasaysayan ay nagbibigay ng "isang pribadong pagpapakahulugan" na tuwirang sumasalungat sa nilalayong kahulugan ni Sister White. Ang inaangkin ay na ang "Lumang Daigdig" ay kumakatawan sa nakaraang kasaysayan at ang "Bago" ay kumakatawan sa makabagong o kasalukuyang kasaysayan (New).

Sinasabi ng sipi, "magsusulong." Ang Romanismo at ang apostatang Protestantismo "ay magsusulong ng kahalintulad na hakbangin laban sa yaong nagpaparangal sa lahat ng mga banal na utos." Ang Lumang Daigdig sa nasabing sipi ay ang Europa at ang Bagong Daigdig ay ang mga Amerika. Itinuturo ni Kapatid na White na ang buong sanlibutan ay haharap sa pagsubok ng batas

ng Linggo, at na ang Romanismo ang mangunguna sa mga pag-uusig sa Europa at ang apostatang Protestantismo ang mangunguna sa mga pag-uusig sa mga Amerika. Ang mga Amerika at Europa ang siyang tinutukoy bilang "Christendom." Kapwa ang Romanismo at ang apostatang Protestantismo "ay magsusulong ng kahalintulad na hakbangin laban sa yaong nagpaparangal sa lahat ng mga banal na utos."

Ang pariralang "will pursue" ay tumutukoy sa isang gawaing panghinaharap na isasagawa ng dalawang kapangyarihan, at gramatikal na imposibleng ipahiwatig na ang Romanismo ng Lumang Daigdig ay ang kapangyarihang papal ng Madilim na Panahon. Ang pag-uusig na isasagawa ng dalawang kapangyarihan ay nasa anyong panghinaharap. Ang pariralang "will pursue" ay nangangahulugang sumunod o humabol sa isang bagay na may layuning makamit o mapasakamay ito. Ito'y nagpapahiwatig ng isang gawaing panghinaharap kung saan ang isang indibidwal o pangkat ay nakatuon sa masigasig na paghahanap ng isang layunin o mithiin.

Ang parirala ay maaaring ilapat sa iba't ibang konteksto: "Tatahak siya ng isang karera sa medisina," na ang ibig sabihin ay balak niyang magsikap tungo sa pagiging isang propesyonal sa medisina. "Kukuha siya ng digri sa inhinyeriya," na nagpapahiwatig na nilalayan niyang mag-aral ng inhinyeriya sa isang institusyong pangmataas na edukasyon. "Ipagpapatuloy ng pangkat ang proyekto hanggang sa makumpleto ito," na nagpapahiwatig na magpapatuloy ang pangkat sa pagtrabaho sa proyekto hanggang sa ito ay matapos. "Isusulong nila ang ligal na aksiyon laban sa kumpanya," na ang ibig sabihin ay nilalayan nilang magsagawa ng mga hakbang na ligal upang tugunan ang isang karainan o maghanap ng katarungan. Sa kabuuan, ang "will pursue" ay nagpapahiwatig ng determinasyon, komitment, at isang malinaw na hangaring makamit ang isang tiyak na layunin o kinalabasan sa hinaharap.

Ang pribadong pagpapakahulugan na ginagamit upang ituro na ang Romanismo ng Lumang Daigdig ay bahagi na ng kasaysayan ay pagkaraan ginagamit bilang isang sandigan upang itaguyod ang isang maling aplikasyon ng tatluhang paglalapat ng propesiya. Ipinapangatwiran nito na ang tatluhang paglalapat hinggil sa Roma ay kumakatawan sa Romang pagano, kasunod ang Romang papal, at pagkatapos ay ang Estados Unidos bilang ikatlo sa tatlong Roma. Isang napakahalintulad na maling aplikasyon ang ginamit hindi naglaon matapos ang Setyembre 11, 2001, nang may isang pangkat na humiwalay sa kilusan tungkol sa aklat ni Joel.

Nagsimula kung gayon ang kontrobersiya sa isang camp meeting sa Canada, kung saan isinangkap sa aklat ni Joel ang tatluhang aplikasyon ng tatlong "sa-aba" upang ituro na ang Islam ng ikatlong "sa-aba" ang siyang bansang umahon laban sa lupain sa talatang anim ng unang kabanata. Ang bansang iyon ay ang Romang papal, ngunit ipinakilala ang isang sariling pagpapaliwanag na nagsasabing ang bansa ay ang Islam. Ang tatluhang aplikasyon ng tatlong "sa-aba" ay nagtatag sa Islam bilang kapangyarihan ng Setyembre 11, 2001, at iginigiit ng bagong sariling pagpapaliwanag na ang kapangyarihang papal sa unang kabanata ni Joel ay sa katunayan ang Islam. Ang isang sariling pagpapaliwanag na tumanggi sa tamang pagkakakilanlan ng kapangyarihan ng kapapahan sa aklat ni Joel ay pinatibay ng isang maling aplikasyon ng tatlong "sa-aba." Ngayon ay ipinakilala ang isang sariling pagpapaliwanag na isinasantabi ang kapangyarihang papal pabor sa Estados Unidos.

Ang nangyari ay siyang mangyayari; at ang ginagawa ay siyang gagawin: at walang bagong bagay sa ilalim ng araw. Mayroon bang anumang masasabi, Tingnan mo, ito'y bago? Nangyari na ito noon pa, sa panahong una, na una sa atin. Ecclesiastes 1:9, 10.

Kasama sa mga kontrobersiya ng mga huling araw ang pag-uulit ng mga dating kontrobersiya, at sa kabanata labing-isa ng Daniel ay matatagpuan ang kontrobersiya hinggil sa paglalapat ni Uriah Smith ng kaniyang sariling pagpapakahulugan sa simbolo ng hari sa hilaga. Sa gayon ay lumikha siya ng isang pagkaunawa sa kabanata labing-isa ng Daniel na nagbunga lamang ng kadiliman. Sa mga huling araw na ito, ang mga nauulit na kontrobersiya ay lalo nang nagbubunyag ng bunga ng paglalapat ng mga sariling pagpapakahulugan sa itinatag na katotohanan. Ito ang ginawa ni Smith sa kaniyang aklat na Daniel and the Revelation. Ito rin ang ginawa sa kontrobersiya hinggil sa aklat ni Joel, at ito rin ang parehong dinamika na ginagamit kapag ang isang talata mula sa The Great Controversy ay umiiwas sa kahulugan na umiiral sa daigdig at sa mga sinulat ni Ellen White hinggil sa kung ano ang kinakatawan ng "Christendom," kalakip ang pagtanggap sa mga batayang tuntunin ng gramatika na nagpapakilala na ang pariralang "will pursue" ay tumutukoy sa isang panghinaharap na pangyayari. Mula sa puntong iyon ng pagtingin, ang di-wastong konsepto na ang "Old World" ay ang kasaysayan ng kapangyarihang papa mula 538 hanggang 1798 ay ginagamit naman upang tutulan ang itinatag na pagkaunawa sa kahulugan ng tatluhanang paglalapat ng propesiya.

Ang lahat ng itinakda ng Diyos sa kasaysayang propetiko na noon pa'y dapat nang matupad ay natupad na, at ang lahat ng darating pa, ayon sa kaayusan nito, ay matutupad. Si Daniel, ang propeta ng Diyos, ay nakatayo sa kaniyang lugar. Si Juan ay nakatayo sa kaniyang lugar. Sa Apocalipsis, binuksan ng Leon mula sa lipi ni Juda sa mga mag-aaral ng propesiya ang aklat ni Daniel, at sa gayon ay nakatayo si Daniel sa kaniyang lugar. Ipinahahayag niya ang kaniyang patotoo, yaong inihayag sa kaniya ng Panginoon sa pangitain hinggil sa mga dakila at solemne na pangyayari na dapat nating malaman habang tayo'y nasa mismong bungad ng kanilang katuparan.

Sa kasaysayan at propesiya, inilalarawan ng Salita ng Diyos ang matagal nang nagpapatuloy na tunggalian sa pagitan ng katotohanan at kamalian. Ang tunggaliang iyon ay patuloy pang nagaganap. Ang mga bagay na nangyari na ay muling mangyayari. Muling bubuhayin ang mga dating kontrobersiya, at patuloy na lilitaw ang mga bagong teorya. Ngunit ang bayan ng Diyos, na, sa kanilang paniniwala at sa katuparan ng propesiya, ay gumanap ng bahagi sa pagpapahayag ng mga mensahe ng unang, ikalawa, at ikatlong anghel, ay alam kung saan sila nakatindig. Mayroon silang karanasang higit na mahalaga kaysa sa dalisay na ginto. Sila'y dapat tumayong matatag na tulad ng bato, na pinanghahawakan nang matibay ang pasimula ng kanilang pagtitiwala hanggang sa wakas. Napiling Mensahe, aklat 2, 109.

Madaling mapatutunayang kinikilala ni Kapatid na White ang tinawag ni Pablo na "pasimula ng kanilang pagtitiwala" bilang mga saligang katotohanan ng Adbentismo. Itinuro ng mga Millerita na ang "mga magnanakaw ng iyong bayan" ay ang Kapapahan, at mula 1989 pasulong, ang kilusang isandaang apatnapu't apat na libo ay paulit-ulit na kinilala ang gayunding pagkaunawa sa sagisag tulad ng sa mga Millerita. Mayroon ngayong isang "bagong teorya" hinggil sa kung sino ang "mga magnanakaw ng iyong bayan," at muling binuhay nito ang isang lumang kontrobersiya sapagkat

gumagamit ito ng maling pagkakakilanlan ng isang naitatag na propetikong sagisag upang magtayo ng isang modelong propetiko na itinindig sa buhangin. Maging ito man ang sariling pagpapakahulugan ni Smith, ang maling paglalapat sa “bansa” sa unang kabanata ng Joel, o ang pagtukoy sa Estados Unidos bilang Makabagong Roma; ang tatlong kamaliang ito ay umaatake sa wastong pagkaunawa sa Roma ng Kapapahan sa mga huling araw, at sa gayo’y sinasalakay nila ang sagisag na nagtatatag ng pangitaing propetiko na nagpapakilala kung ang bayan ng Diyos ay mapapahamak o mabubuhay.

Sa hinaharap, ang Romanismo sa Europa at ang tumalikod na Protestantismo sa mga Amerika ay “isusulong” ang pag-uusig laban sa mga tagapangingilin ng Sabat, gaya ng naganap sa kabuuan ng banal na kasaysayan.

Babangunin ng Diyos ang Kanyang bayan; kung mabigo ang ibang mga paraan, papasok sa kanila ang mga hidwang aral na magsasala sa kanila, ihihiwalay ang ipa sa trigo. Tinatawag ng Panginoon ang lahat ng nananampalataya sa Kanyang salita na magising mula sa pagkakatulog. Dumating na ang mahalagang liwanag, naaangkop sa panahong ito. Ito ay katotohanang mula sa Biblia, na nagpapakita ng mga panganib na nasa mismong ating harapan. Ang liwanag na ito ay dapat mag-akay sa atin sa masikap na pag-aaral ng Kasulatan at sa lubhang masusing pagsusuri ng mga paninindigang ating pinanghahawakan. Ibig ng Diyos na ang lahat ng ugnayan at mga paninindigan ng katotohanan ay saliksikin nang lubusan at may pagtitiyaga, na may panalangin at pag-aayuno. Hindi dapat umasa ang mga mananampalataya sa mga haka-haka at hindi malinaw na mga kaisipan tungkol sa kung ano ang bumubuo sa katotohanan. Gospel Workers, 299.

Ipagpapatuloy namin ang mga kaisipang ito sa susunod na artikulo.